

Sygn. akt VII U 645/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Wiśniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Górka

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2016 r. w Bydgoszczy

sprawy B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 2 maja 2016 r. nr (...)/(...), (...), (...), (...)

z dnia 24 maja 2016 r. nr (...)/(...)/(...)

oddala odwołania.

SSR Iwona Wiśniewska

Sygn. akt VII U 645/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 maja 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonej B. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 marca 2016r. do 6 maja 2016r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z posiadanej dokumentacji wynika, że ubezpieczona była zatrudniona w Urzędzie Miejskim w S. w okresie od 15 lutego 2016r. do 15 marca 2016r. Niezdolność do pracy powstała od dnia 19 marca 2016r. W czasie trwania ubezpieczenia chorobowego odwołująca nie nabyła prawa do zasiłku chorobowego z powodu braku wymaganego okresu 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 646/16.

Z tej samej przyczyny decyzją dnia 24 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonej B. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 maja 2016r. do 20 maja 2016r. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 645/16.

Odwołująca złożyła odwołania od wymienionych wyżej decyzji, w których wskazała, iż w zatrudnieniu była równie 30 dni.

Organ rentowy złożył odpowiedzi na odwołania i wniósł o ich oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonych decyzjach.

Zarządzeniem z dnia 4 lipca 2016r. sprawa o sygn. akt VII U 646/16 została połączona do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VII U 645/16.

Sąd ustalił, co następuje:

B. B. pozostawała w zatrudnieniu na podstawie stosunku pracy w okresie od 15 lutego 2016r. do 15 marca 2016r. Z tego tytułu podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu. Od dnia 16 marca 2016r. nie pozostawała w żadnym stosunku zatrudnienia. Od 19 marca 2016r. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby. Choroba nie wynikała z wypadku przy pracy, ani nie była chorobą zawodową. Odwołująca nie ma wcześniejszego 10- letniego okresu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego.

dowód: przesłuchanie odwołującej k.10-11, zaświadczenia lekarskie o niezdolności do pracy z 18.03.2016r. 25.03.2016r., 22.04.2016r. i 2.05.2016r., zaświadczenie płatnika składek ZUS Z-3, świadectwo pracy- w aktach ZUS

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów powołanych wyżej, których autentyczność nie była przez strony kwestionowana, a także w oparciu o przesłuchanie odwołującej, które Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ w zakresie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia znalazło potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 i 13 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 153 póź. 1227 z późn. zm.), obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym -podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania. Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60 póź. 636 z późn. zm.) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą. Jak stanowi art. 4 w ust 1 i 3 ustawy zasiłkowej:

1. Ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego:

1) po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego – jeżeli podlega obowiązkowo temu ubezpieczeniu;

2) po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego – jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie.

3. Od pierwszego dnia ubezpieczenia chorobowego prawo do zasiłku chorobowego przysługuje:

1) absolwentom szkół lub szkół wyższych, którzy zostali objęci ubezpieczeniem chorobowym lub przystąpili do ubezpieczenia chorobowego w ciągu 90 dni od dnia ukończenia szkoły lub uzyskania dyplomu ukończenia studiów wyższych;

2) jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy;

3) ubezpieczonym obowiązkowo, którzy mają wcześniejszy co najmniej 10-letni okres obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego;

4) posłom i senatorom, którzy przystąpili do ubezpieczenia chorobowego w ciągu 90 dni od ukończenia kadencji.

Powyższy przepis ustanawia więc okresy wyczekiwania poprzedzającego nabycie prawa do zasiłku chorobowego (30 dni dla pracowników i 90 dni dla osób ubezpieczonych dobrowolnie).

Odnosząc przedstawione regulacje prawne do przedmiotowej sprawy Sąd zważył, iż posiadany przez odwołującą 30 - dniowy okres podlegania ubezpieczeniu chorobowemu nie skutkuje nabyciem przez nią prawa do zasiłku chorobowego, albowiem po jego upływie nie podlegała ona już obowiązkowemu ubezpieczeniu z tego tytułu. Z

brzmienia powyższego przepisu wynika bowiem, iż upływ okresu 30 dniowego rodzi nabycie prawa, o ile osoba taka podlega (a nie podlegała) obowiązkowo temu ubezpieczeniu. Odnosi się on zatem do osób pozostających w stosunku pracy po upływie wskazanego okresu.

Poza sporem było, iż skarżąca zachorowała 4 dni po ustaniu zatrudnienia i w tej dacie nie pozostawała w żadnym zatrudnieniu.

Brak było jednak podstaw prawnych do przyjęcia, iż spełnia ona przesłankę z przepisu art. 4 ustęp 1 pkt 1 pozwalającą na nabycie przez nią prawa do zasiłku chorobowego (tak Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie VI Ua 17/14, portal orzeczeń). W sprawie nie zaszyły również okoliczności skutkujące nabyciem prawa do zasiłku chorobowego od pierwszego dnia ubezpieczenia (art. 4 ust.2 ustawy zasiłkowej).

Wobec powyższego zaskarżone decyzje odpowiadały prawu i Sąd oddalił odwołania jako niezasadne na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSR Iwona Wiśniewska